

המגרש פרק תשיעי גיטין

עין משפט
גר מזויה

בז

“אֵי בֶן יַעֲקֹב עַד.” אָמִינָה
כְּהַנִּילָה מִתְּנִילָה הַלְּבָשָׁה פְּלוּנִיָּה
לְרִיחָה דְּפִיטִילָה יַסְדִּיקָה דְּלִיחָוֹן
לְמַלְאָנוֹ כַּמְּגַדֵּסָה דְּלִיחָוֹן
וְלִיתְבָּשֶׂר הָאֵי בְּרָאִיבָּן
בְּיַעֲקֹב עַד.

וליתבשך חאי בראובן
למיטכט צלול
הכל חס פלוני צלול עד לה
יעקב עד לנמליס וכ'ו

ל מהד ומהד לפמול קעלאיוניס
ו פלוני פלונייט) סוחיל וטאצ'יל
שיי כל חד גט נטעמו ונמלה

היפלו ומן חד לאונן נמי כוי טופם.
סס ליטס ותאַס יעד נכל מהד ווילך
לעטבון מלכון בז'נודום ומוי גולדים מעינן

גמונות הב"ח

(ה) גם טופם קו אל
היכי דמי: (ג) רשי"ד/
ויהי סנה ו/or בשהחרור:
(ט) "ה נס נס עדר
ו/or מחת סמלהו יוסך בן
צסחו ציטס וחור וממס
שמען לכ"ז: (ד) ד"ה
ללו ענק קו הלן בנו
של וה סיק:

יוסף רשי

הכותב כל נכסיו לשוני
עבידיו. סכך בפי צפירות,
כל נסכו מוח וול נסכו
זה, וחסה נטלה מהד בנת
חמת נטיאס, לפני דלן
קלס מהד מהציר, קנו
ומושורין זה את זה.
לפי סכל מהד וכוב נמוי
קפיו (עליל טב.).

מוספֶת תומפּוֹת

אברהם רוייד

איפילו ומן אחד למלון וזה
חופס. הד' כל בכח
בה הר' אנו פלוני ולטני
וגשנו שמוינו פלונית
פלונית מהתקף לה
אך לא יווית אמור מן
אחד לכון זה כל
לה לחוש כי תומי שמי
אכבר הוא דוחתמי
הואיל והמ' שם איש ואשה
נכחים ליד רילם דערעס
אברה הרים לאַ
אוכולו מי לא עניא גרא
ההונזים של שאלת שלום
בבש היישן שמא על
שאלת שלום וויאו
מי איתר עליה איך אבוח
לדרוי מיטשא לי מיניא
דו' יויתן שאלו פסל
ויאלו כשר הא מא
דרבנן ביה אש לנו
גירש פלונית ולטני
פלונית ופלוני פלונית פי
שהואין מסוך בענין
ראשון ומוכר את כל
אכלתו משהדי: רוח לו י'